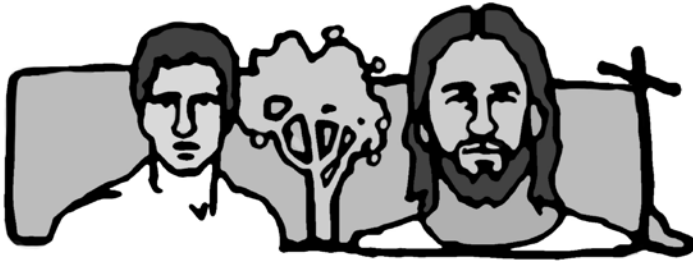

آدم و عیسی

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: رومیان باب ۵

آیه حفظی: « بنابراین چون از راه ایمان در حضور خدا نیک شمرده شده‌ایم، از صلح با خدا که به وسیله خداوند ما عیسی مسیح برقرار گردید، بهره‌مند هستیم. به وسیله ایمان به مسیح، ما وارد فیض الهی شده‌ایم، فیضی که در آن پایداریم و نه تنها به امید شراکتی که در جلال خدا داریم شادی می‌کنیم،» (رومیان باب ۵ آیات ۱ و ۲).

پولس اصلی را بنا نهاد که بر اساس آن عادل شمرده شدن یا مقبول گشتن نزد خدا، تنها از طریق ایمان به عیسی مسیح حاصل می‌شود، زیرا عدالت او به تنهایی کفایت میکند تا در وضعیت مناسب و درستی در برابر خدا قرار بگیریم. با بنا شدن آن اصل بر پایه حقیقت بزرگ، حال پولس بر این موضوع بیشتر به شرح و تفسیر می‌پردازد. او با نشان دادن این مطلب که نجات باید از طریق ایمان باشد و نه بر اساس اعمال، حتی برای کسی به "عدلی" ابراهیم، پولس به مرور گذشته می‌پردازد تا به علت ماجرا دست یابد - به آن علتی که سبب بروز گناه و رنج و مرگ شد و اینکه چگونه راه حل مشکل در مسیح و آنچه که او برای نژاد بشر انجام داد، یافت می‌شود.

بواسطه سقوط یک انسان در گناه یعنی آدم، تمام بشریت با محکومیت، بیگانگی، و مرگ روبرو شد؛ از طریق پیروزی یک انسان دیگر یعنی عیسی، تمام جهان در وضعیتی جدید در برابر خدا قرار گرفت. با ایمان به عیسی، سابقه گناهان و مجازات ناشی از آن گناهان، میتواند برای همیشه مورد عفو و آمرزش واقع شود.

پولس با مقایسه آدم و عیسی نشان می‌دهد که چگونه مسیح آمد تا آنچه را که آدم خراب کرد، مرمت نماید. و اینکه با ایمان، قربانیان گناه آدم می‌توانستند توسط عیسی

نجات دهنده، نجات داده شوند. پایه و اساس همه این‌ها صلیب مسیح و مرگ او به جای ما می‌باشد - که راه را برای همه انسان‌ها، یهودی یا غیریهودی، باز می‌کند تا از طریق عیسی که با خون خود، عادل شمرده شدن را برای همه کسانی که او را بپذیرند، به ارمغان آورد تا به نجات دست یابند.

مطمئناً این موضوع ارزش دارد تا به تفصیل شرح داده شود؛ چرا که بنیاد تمامی ایمان ماست.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۱ نوامبر آماده شوید.

یکشنبه

۵ نوامبر

عادل شمرده شده از طریق ایمان

رومیان باب ۵ آیات ۱ تا ۵ را بخوانید. پیام پولس را در زیر بطور خلاصه بنویسید. حال چه چیزی می‌توانید از این پیام برای خود کسب نمایید؟

عادل شمرده شدن به طور تحت اللفظی یعنی فعل عادل شدن کامل شده است. فعل یونانی معرف عملی است که به کمال خود رسیده است. ما عادل اعلام شده ایم و یا به عنوان عادل در نظر گرفته شده ایم، که نه از طریق هیچ کدام از اعمال شریعت بلکه از طریق پذیرفتن عیسی مسیح است. عیسی با زندگی بی عیب و نقص خود بر روی زمین و کمال خود در حفظ احکام، به ما ارزش و اعتبار بخشیده است.

در عین حال، همه گناهان ما به پای عیسی نوشته شده است. خدا چنین فرض کرده است که عیسی به جای ما آن گناهان را مرتکب شده است تا به این ترتیب بتوانیم مجازاتی که مستحق آن هستیم، رهایی یابیم. این مجازات به جای ما به حساب مسیح گذارده شد، که ما خود هرگز با آن مواجه نشویم. چه خبری با شکوه تر می‌تواند برای یک گناهکار وجود داشته باشد؟

واژه یونانی ترجمه شده به صورت «جلال و شکوه» در رومیان باب ۵ آیه ۳ همان واژه است که در رومیان باب ۵ آیه ۲ به عنوان «وجد و خوشی» ترجمه شده است. اگر در رومیان باب ۵ آیه ۳ نیز به صورت «وجد و خوشی» ترجمه شود (که در برخی از نسخه‌ها چنین است)، ارتباط بین رومیان باب ۵ آیه ۲ و رومیان باب ۵ آیه ۳ به وضوح دیده می‌شود. مردم عادل شمرده شده می‌توانند در سختی و رنج، خوش باشند زیرا آنها ایمان و اعتماد خود به عیسی مسیح را ثابت کرده اند. آنها مطمئن هستند که خدا همه کارها را با هدف خوب انجام می‌دهد. آنها رنج کشیدن به خاطر مسیح را یک امتیاز و افتخار در نظر می‌گیرند. (اول پطرس باب ۴ آیه ۱۳ را ببینید).

به ترتیب وتوالی در رومیان باب ۵ آیات ۳ تا ۵ نیز توجه کنید.

۱. صبر. کلمه یونانی ترجمه شده به صورت hupomone به معنای «تحمل از طریق

پایداری و استقامت» است. این نوعی از استقامت نشان دادن در برابر آزمون سختی هاست که با به اوج رسیدن آن، فرد ایمان خویش را حفظ می‌کند و امیدی را که در مسیح دارد از دست نمی‌دهد، حتی در میان مصیبت‌هایی که می‌توانند گاهی زندگی را تلخ کنند.

۲. تجربه. واژه یونانی ترجمه شده به صورت dokime به معنی «کیفیت مورد تأیید قرار گرفته» می‌باشد؛ یعنی، «شخصیت»، و یا به طور خاص، «شخصیتی که مورد تأیید قرار گرفته است». کسی که با صبر سختی‌ها را تحمل می‌کند، می‌تواند یک شخصیت تأیید شده را در خود ایجاد کند.

۳. امید. استقامت و تأیید شدن به طور طبیعی امید را افزایش می‌دهد - امیدی که در عیسی و وعده نجات در او یافت می‌شود. تا زمانی که ما در ایمان، توبه، و اطاعت به عیسی وفادار بمانیم، همه چیز برای امید داشتن خواهیم داشت.

آن چیزی که بیش از هر چیز دیگری در زندگی امید و آرزویش را دارید چیست؟ این امید چگونه می‌تواند در عیسی برآورده شود؟ آیا این امکان وجود دارد؟ اگر خیر، آیا مطمئن هستید که می‌خواهید امید زیادی به آن داشته باشید؟

۶ نوامبر

دوشنبه

هنگامی که گناهکار بودیم

رومیان باب ۵ آیات ۶ تا ۸ را بخوانید. این آیات در مورد شخصیت خدا، و اینکه چرا این چنین پر از امید هستند، چه می‌گویند؟

هنگامی که آدم و حوا بیشرمانه و بی هیچ توجیهی از التزام الهی تخطی نمودند، خدا اولین گام به سوی آشتی را در پیش گرفت. از آن زمان، خدا در ارائه یک راه نجات و در دعوت از مردان و زنان به پذیرفتن آن پیشقدم شد. «وقتی زمان معین فرا رسید خدا فرزند خود را فرستاد» (غلاطیان باب ۴ آیه ۴).

رومیان باب ۵ آیه ۹ می‌گوید که ما می‌توانیم از طریق عیسی از خشم خدا نجات یابیم. ما چگونه معنای این مطلب را درک می‌کنیم؟

در شامگاه عزیمت از مصر، خونی که بنی اسرائیل بر چهارچوب دربهای خانه خود مالیده بودند، باعث شد تا هر نخست زاده ای در مصر از غضب فرو ریخته در امان بماند. به همین صورت، خون عیسی مسیح تضمین می کند کسی که عادل شمرده شده است و آن مقام را حفظ می کند، زمانی که خشم خدا در نهایت، گناه را در پایان عصر از بین می برد، محفوظ خواهد ماند. برخی از افراد با این ایده که خدای محبت غضب دارد، مشکل دارند. اما دقیقاً به خاطر محبت است که او غضب دارد. چگونه خدا، که جهان را دوست دارد، می توانست در برابر گناه، خشم و غضب نداشته باشد؟ اگر او نسبت به ما بی تفاوت بود، به آنچه اینجا اتفاق می افتاد اهمیتی نمی داد. به اطراف جهان نگاه کنید و ببینید که گناه با خلقت او چه کرده است. چگونه خدا می تواند در برابر چنین ویرانگری و شرارت خشمگین نباشد؟

چه دلایل دیگری برای شادی به ما داده شده است؟ رومیان باب ۵ آیات ۱۰ و ۱۱.

برخی از مفسران در رومیان باب ۵ آیه ۱۰، حالتی از زندگی را دیده اند که مسیح بطریقی بر روی زمین زیست که در طی آن، او الگوی شخصیتی بی عیب و کامل را شکل داد که اکنون آنرا به ما ارزانی می دارد. اگر چه این قطعاً آن چیزی است که زندگی بی عیب مسیح آنرا تحقق بخشید. به نظر می رسد پولس بر این واقعیت تأکید دارد که در حالی که مسیح مرد، اما او دوباره زنده شد و تا ابد زنده است (عبرانیان باب ۷ آیه ۲۵ را ببینید). از آنجایی که او زنده است، ما نجات یافته ایم. اگر او در قبر باقی مانده بود، امید ما با او از بین می رفت. رومیان باب ۵ آیه ۱۱ با دلایلی که ما باید در خداوند شادمان باشیم، ادامه می یابد و این به خاطرکاری است که عیسی برای ما انجام داده است.

۷ نوامبر

سه شنبه

مرگ بواسطه گناه

مرگ، یک دشمن ابدی است. هنگامی که خدا خانواده بشر را آفرید، چنین قصد نمود که اعضای آن برای همیشه زندگی کنند. به غیر از چند مورد استثنا، انسانها تمایلی به مردن ندارند؛ و کسانی که می خواهند بمیرند، تنها به این خاطر است که بزرگترین غم و اندوه و رنج گریبانگیر آنان شده است. مرگ در خلاف اصل طبیعت ماست. و این بدین دلیل است که از آغاز برای زندگی ابدی بوجود آمدیم. مرگ قرار بود که برای ما ناشناخته باشد.

رومیان باب ۵ آیه ۱۲ را بخوانید. پولس در اینجا چه چیزی را توصیف می کند؟ و این چه چیزی را توضیح می دهد؟

مفسران در مورد این آیه از کتاب مقدس، بیش از سایر آیات به بحث پرداخته اند. شاید دلیل آن همانطور که در رشته تفسیرهای کتاب مقدس توسط ادونتیست های روز هفتم در جلد ۶ صفحه ۵۲۹ آمده است، این باشد که این مفسران «تلاش می کنند این آیه را برای اهدافی متفاوت از آنچه پولس در نظر گرفته بود، بکار ببرند».

یک نکته که آن ها بر سر آن بحث دارند این است: گناه آدم چگونه به آیندگان وی منتقل شد؟ آیا فرزندان آدم، در جرم گناه او شریک هستند، یا به دلیل گناهان خود، در برابر خدا گناهکار هستند؟ مردم تلاش کرده اند پاسخ این سوال را از این آیه بدست آورند، اما این موضوعی نبود که پولس در اینجا با آن سر و کار داشت. او یک موضوع کاملاً متفاوت در ذهن داشت. او بر آنچه قبلاً اظهار داشت؛ مجدداً تأکید می کند: «زیرا همه گناه کرده اند» (رومیان باب ۳ آیه ۲۳). ما لازم است تشخیص بدهیم که گناهکار هستیم، زیرا این تنها راهی است که بواسطه آن، به نیاز خود به یک نجات دهنده پی خواهیم برد. پولس در اینجا در تلاش بود تا خوانندگان، میزان بدی گناه و آنچه از طریق آدم به این جهان آورد را درک کنند. سپس او نشان می دهد که خدا تنها عیسی را به عنوان راه چاره و درمان ارزانی میدارد، بخاطر مصیبتی که از طریق گناه آدم به این جهان آورده شد.

با این وجود، تنها مشکل در این متن، مرگ است که بواسطه آدم به ارث رسیده - و نه راه حل که حیات در مسیح است. یکی از باشکوه ترین جنبه های انجیل این است که مرگ توسط حیات و زندگی بلعیده شده است. عیسی از دروازه های قبر گذشت و قید و بندهای آن را در هم شکست. او می گوید: «و مرده شدم و اینک تا ابدالآباد زنده هستم و کلیدهای موت و عالم اموات نزد من است» (مکاشفه یوحنا باب ۱ آیه ۱۸). از آنجایی که عیسی کلیدها را دارد، خصم بشریت دیگر نمی تواند قربانیان خود را در قبر نگاه دارد.

تجربه شما در زمینه واقعیت و مصیبت مرگ چه بوده است؟ چرا در مواجهه با چنین دشمن بی رحمی، ما باید به چیزی بزرگتر از خودمان و یا بزرگتر از هر چیزی که این جهان ارائه می دهد، امید داشته باشیم؟

از آدم تا موسی

رومیان باب ۵ آیات ۱۳ و ۱۴ را بخوانید. پولس در اینجا در مورد شریعت چه چیزی به ما تعلیم می دهد؟

پولس در اینجا در باره چه چیزی سخن می‌گوید؟ عبارت «پیش از شریعت» با عبارت «از آدم تا موسی» برابر می‌باشد. او در مورد زمانی در جهان از آفرینش تا کوه سینا صحبت می‌کند، قبل از معرفی رسمی احکام و شریعت نظام اسرائیلی، که البته، شامل ده فرمان بود. «قبل از شریعت» به معنی تا زمان شرح الزامات خدا در احکام مختلف داده شده به اسرائیل بر کوه سینا می‌باشد. گناه قبل از واقعه کوه سینا وجود داشت. چگونه می‌توانست وجود نداشته باشد؟ آیا دروغ، قتل، زنا و بت پرستی قبل از آن گناه نبودند؟ البته که این طور بود. درست است که قبل از واقعه کوه سینا، نژاد انسان به طور کلی تنها مکاشفه‌ای محدود از خدا داشت، اما به وضوح، اما آنها به اندازه کافی می‌دانستند که حساب پس خواهند داد. خدا عادل است و کسی ناعادلانه مجازات نخواهد کرد. همانطور که پولس در اینجا اشاره می‌کند، مردم جهان قبل از واقعه کوه سینا مردند. مرگ به همه منتقل می‌شود. اگر چه آنها در برابر یک فرمان به صراحت آشکار شده، گناه نکرده بودند، اما با این وجود مرتکب گناه شده بودند. آن‌ها مکاشفه خدا را در ذات و بطور فطری داشتند، که به آن پاسخ نداده و در نتیجه گناهکار در نظر گرفته شدند. «چیزهای نادیده او ... از حین آفرینش عالم بوسیله کارهای او فهمیده و دیده می‌شود تا ایشان را عذری نباشد» (رومیان باب ۱ آیه ۲۰).

خدا با چه هدفی خودش را به طور کامل در «احکام» آشکار می‌کند؟ رومیان باب ۵ آیات ۲۰ و ۲۱.

دستورالعمل‌های داده شده در سینا شامل احکام اخلاقی بودند، اگر چه آن‌ها قبل از آن وجود داشتند. با این وجود بر طبق کتاب مقدس، این اولین بار بود که این احکام نوشته شده و به طور گسترده ای اعلام شد. وقتی بنی اسرائیل خود را در آینه خواسته‌های الهی دیدند، متوجه شدند که چقدر از داشتن جمال الهی بی بهره هستند و اینکه چقدر مشکل دارند. به عبارت دیگر، «قانون شکنی» زیاد شد. آنها ناگهان متوجه میزان خطای خود شدند. هدف از چنین مکاشفه‌ای، کمک به ایشان برای درک نیاز خود به یک نجات دهنده، و هدایت آنها به پذیرش فیضی بود که بطور رایگان توسط خدا ارزانی شده بود. همانطور که قبلاً خاطر نشان شد، نسخه واقعی ایمان عهد قدیم، احکام گرایمی نبود.

قوانین موجود در کشور شما چگونه یک تصور بشری از درست و نادرست را برای شما آشکار می‌سازند؟ اگر قوانین بشری می‌توانند چنین کاری انجام بدهند، پس احکام ابدی خدا چگونه می‌توانند باشند؟

عیسی، آدم دوم

«پس همچنان که به یک خطا حکم شد بر جمیع مردمان برای قصاص، همچنین به یک عمل صالح بخشش شد بر جمیع مردمان برای عدالت حیات. زیرا به همین قسمی که از نافرمانی یک شخص بسیاری گناهکار شدند، همچنین نیز به اطاعت یک شخص بسیاری عادل خواهند گردید» (رومیان باب ۵ آیات ۱۸ و ۱۹). در اینجا چه تقابلی برای ما ارائه شده است؟ چه امیدی در مسیح به ما پیشنهاد شده است؟

به عنوان بشر، ما از آدم چیزی جز محکومیت به مرگ و نیستی به ارث نبرده ایم. اگر چه، مسیح آمد و از زمینی که آدم در آن سقوط کرد، گذشت و هر آزمونی را بجای بشر تحمل نمود. او سقوط و شکست ننگین آدم را بازخرید نمود و کفاره داد و در نتیجه، به عنوان جایگزین و فدایی ما شد و ما را در جایگاه برتری با خدا قرار داد. بنابراین، عیسی «آدم دوم» است.

«آدم ثانی یک عامل ارشاد کننده اخلاقی مستقل و مبرا از گناه بود که مسئولیت کردار خویش را در این جهان پذیرفته بود. او که توسط تاثیرات به شدت مودیانه و گمراه کننده احاطه شده بود، در شرایطی بس نا مطلوب برای یک زندگی بدون گناه، در مقایسه با آدم اول قرار داشت. با این وجود، او در میان گناهکاران، در برابر هر وسوسه گناهی مقاومت نمود و بی گناهی و معصومیت خویش را حفظ نمود. او همواره بی گناه بود.» - الن جی. وایت، برگرفته از مرجع زیر:

Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1074.

اعمال آدم و مسیح چگونه در رومیان باب ۵ آیات ۱۵ تا ۱۹ مقایسه شدند؟

به ایده های مخالف در اینجا توجه کنید: مرگ، زندگی، نافرمانی، اطاعت؛ محکومیت، عادل شمرده شدن؛ گناه، درستکاری. عیسی آمد و هر آنچه که آدم انجام داده بود را بی اثر نمود!

جالب است که واژه هدیه یا بخشش، پنج مرتبه در رومیان باب ۵ آمده است. پنج مرتبه! نکته ساده است: پولس تأکید می کند که عادل شمرده شدن به دست نمی آید؛ بلکه یک هدیه است. این چیزی است که ما شایستگی آن را نداریم، و سزاوارش نیستیم. مانند تمام عطایا، ما باید تقاضا کنیم و آنها را بپذیریم و در این مورد، ما این عطیه را بواسطه ایمان می طلبیم.

بهترین هدیه‌ای که تا به حال دریافت کرده‌اید، چه بوده است؟ چه چیزی باعث خوب و ویژه بودن آن شد؟ این واقعیت که آن در واقع یک هدیه بود، و چیزی نبود که شما به دست آورده باشید، چگونه بیشتر قدردان آن خواهید بود؟ با این وجود، چگونه می‌توان آن هدیه را با آنچه که ما در عیسی داریم، مقایسه کرد؟

۱۰ نوامبر

جمعه

تفکری فراتر: میتوانید سطرهایی را از مراجع زیر بخوانید:

Read Ellen G. White, "Help in Daily Living", pp. 470-472, in *The Ministry of Healing*; "Christ the Center of the Message", pp. 383, 384, in *Selected Messages*, book 1; "The Temptation and Fall", pp. 60-62, in *Patriarchs and Prophets*; "Justification", pp. 712-714, in *The SDA Encyclopedia*.

«بسیاری در خصوص وضعیت دل‌های خویش نیرنگ خورده اند. آنها متوجه نمی‌شوند که دل بطور فطری فراتر از همه چیزهای دیگر فریبکار و بشدت بدکار است. آنها در پیله (باصطلاح) عدالت خودشان پیچیده اند، و از معیار بشری شخصیتی خود قانع و خشنود هستند.» - الن جی. وایت، برگرفته شده از مرجع زیر: *Selected Messages*, book 1, p. 320. «نیاز بزرگی وجود دارد که مسیح باید به عنوان تنها امید و نجات موعظه شود. هنگامی که اصول تعلیمی عادل شمرده شدن توسط ایمان ارائه شد...، برای بسیاری مانند آب برای یک مسافر تشنه بود. این فکر که عدالت مسیح به ما نسبت داده شده است، نه به خاطر هر گونه شایستگی از طرف ما، بلکه به عنوان یک هدیه رایگان از جانب خدا، یک فکر با ارزش به نظر می‌رسید.» - صفحه ۳۶۰.

«او کیست که نمونه‌اش باید می‌آمد (باب ۵ آیه ۱۴). آدم چگونه نمونه مسیح است؟ همانطور که آدم علت مرگ فرزندان خود شد، هر چند آنها از میوه درخت ممنوع نخوردند، به همان صورت مسیح به یک تصفیه حساب عدالت برای کسانی که با او هستند تبدیل شده است، هر چند که آنها هیچ نوع عدالتی به دست نیاورده‌اند. زیرا از طریق صلیب، او (عدالت) را برای همه انسان‌ها حتمی ساخت. نمونه گناه آدم در ما است، زیرا ما مانند او همانطور که گناه کردیم، می‌میریم. نمونه مسیح در ما است، زیرا آنگونه زندگی می‌کنیم که گویا تمام عدالت را مانند او تحقق بخشیدیم.» - مارتین لوتر، از مرجع زیر: *Commentary on Romans*, pp. 96, 97.

سوالاتی برای بحث

۱. ما نقل قول زیر از الن جی. وایت را چگونه درک می‌کنیم: «نیاز به یک مطالعه بسیار دقیق‌تر از کلام خدا وجود دارد؛ به خصوص باید به دانیال و مکاشفه یوحنا به

گونه‌ای که هرگز در تاریخ با آن توجه نشده است، دقت کنیم. ممکن است با توجه به قدرت روم و مقام پاپ، از نظراتی چیزهای کمتری برای گفتن داشته باشیم؛ اما ما باید به آنچه انبیاء و رسولان تحت الهام روح القدس خدا نوشته‌اند، توجه کنیم.» - الن جی. وایت،

Evangelism, p. 577.

۲. در مورد واقعیت مرگ بیندیشید، نه تنها در باره زندگی بلکه در باره معنای زندگی تفکر کنید. بسیاری از نویسندگان و فلاسفه از بی معنایی نهایی زندگی به این دلیل که با مرگ ابدی به پایان می‌رسد، اظهار تأسف نموده‌اند. ما به عنوان مسیحیان، چگونه به آنها پاسخ می‌دهیم؟ چرا امیدی که ما در عیسی داریم، تنها پاسخ به این بی معنایی است؟

۳. درست همانطور که سقوط آدم یک طبیعت سقوط کرده را بر همه ما تحمیل کرده است، پیروزی عیسی، زندگی ابدی را به همه ما که آن را با ایمان قبول کنیم، بدون استثنا وعده می‌دهد. با چنین تدارک فوق العاده‌ای برای ما، چیزی مردم را از رسیدن و اشتیاق مطالبه آن برای خود، باز می‌دارد؟ چگونه هر یک از ما می‌توانیم به کسانی که به دنبال درک بهتر از آنچه که مسیح ارائه می‌دهد و کاری که برای آنها انجام داده است، کمک کنیم؟